

Назив дела: „Мач кнеза Стефана“

Име и презиме аутора: Драган Лакићевић

ЛИЧНИ ДОЖИВЉАЈ ДЕЛА „МАЧ КНЕЗА СТЕФАНА“

Ово дело сам прочитао за време зимског распуста и оставило је на мене јак утисак а објаснићу због чега.

Радња се догађа за време владавине Турака на нашим просторима. Међу хајдуцима нарочито се помињу Миоша, Добрија, Мерима, Бели, Зеко, Вид. Са турске стране били су ту Османага и Мурадиф. За време турске владавине наши преци били су у ропству. Живели су у изузетно тешким условима, нису били слободни. Турска власт је била толико непријатна да је српски народ одлазио у хајдуке.

Они су били људи који су живели по планинама и сналазили се како су знали и умели. Османага је био зао и лош човек. Имао је власт и моћ да убије свакога ко није по његовој вољи. Његови војници су палили села, убијали народ. Турци су једном упали у манастир и отворили гроб кнеза Стефана и украли мач. Веровало се да мач има чудотворну моћ и да ономе ко га има увек обезбеђује победу.

Када су Срби то дознали мислили су само на једно, како да га врате. Миоша је остао сироче. Турци су му убили мајку док је био мали. Он је морао сам да се сналази у животу. Радио је најтеже послове само да би преживео.

Имао је и једног друга Добрију који је исто живео сам, јер му је отац био у затвору. Једног дана Османага је позвао Миошу да дође код њега у кулу. Тада је Миоша видео чудотворни мач. Османага га је позвао да долази сваког дана код њега да би учио школу. Миоша добија идеју да мора узети тај мач. Он стално сања и мисли о њему. Често разговара са хајдуцима. У школи се дружи са Меримом.

И она је сироче, али се сећа да је Српкиња. У једном разговору Миоша јој је поверио тајну, и замолио да никоме не каже. Открио јој је план како ће да украде мач. Јер ако то успеју победиће и ослободиће се зулума. Када је Османага почео да гради тврђаву сви су морали да раде у каменолому.

Миоша, Добрија и хајдуци праве план како да отму мач. Када је Миоша бацио мач кроз прозор, Мерима у реку а Добрија га извадио из реке назирала се победа и слобода. Миоша је био заробљен, али га је ослободила мајка Псоглава и погинула.

Када је Османага са сином Асаном одлучио да освоји планину и заузме Зекову главу и побије хајдуке, десило се чудо. Одједном на врху Зекове главе појавио се коњаник на белом коњу са мачем у руци. Коњ је летео а мач је засветлео. Коњаник са мачем је био Миоша. Мач је толико сијао да се у њега није могло гледати. То је био мач кнеза Стефана.

Тако је захваљујући деци дошло до победе.

Деца Миоша, Мерима и Добрија су били сирочићи а у овој причи превазишли су себе и показали колико су сналажљиви и храбри били. Ко им је дао толику снагу да све издрже, нека невидљива сила или Бог? Они су веровали у чудо и чудо се десило. Миошина мајка

Псоглава (Загорка) је погинула да би спасила своје дете. Колика је мајчина љубав била према детету.

Име и презиме: Марко Кнежевић

Разред: IV-3

Школа: ОШ „НХ Сениша Николајевић“